HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a şasea)

13 septembrie 2010 *

În cauza T-452/04,

Éditions Odile Jacob SAS, cu sediul în Paris (Franța), reprezentată de W. van Weert, O. Fréget, M. Struys, M. Potel şi L. Eskenazi, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată inițial de domnul A. Whelan, de doamna O. Beynet, de domnii A. Bouquet şi F. Arbault şi ulterior de domnul Bouquet şi de doamna Beynet, în calitate de agenți,

pârâtă,

* Limba de procedură : franceza.

susținută de

Wendel Investissement SA, cu sediul în Paris, reprezentată inițial de C. Couadou și M. Trabucchi și ulterior de Trabucchi și F. Gordon, avocați,

și de

Lagardère SCA, cu sediul în Paris, reprezentată inițial de A. Winckler, I. Girgenson și S. Sorinas Jimeno și ulterior de Winckler, F. de Bure și J.-B. Pinçon, avocați,

interveniente,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei (2004) D/203365 a Comisiei din 30 iulie 2004 privind aprobarea societății Wendel Investissement în calitate de cumpărător al activelor cesionate conform Deciziei 2004/422/CE a Comisiei din 7 ianuarie 2004 prin care o operațiune de concentrare a fost declarată compatibilă cu piața comună și cu funcționarea Acordului privind Spațiul Economic European (cazul COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) (JO L 125, p. 54),

TRIBUNALUL (Camera a şasea),

compus din domnii A. W. H. Meij, preşedinte, V. Vadapalas şi L. Truchot (raportor), judecători,

grefier: doamna T. Weiler, administrator,

având în vedere procedura scrisă şi în urma şedinţei din 28 ianuarie 2010,

pronunţă prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 25 septembrie 2002, Vivendi Universal SA (denumită în continuare „VU") a decis cesionarea activelor aferente activităţii editoriale deţinute în Europa de filiala sa Vivendi Universal Publishing SA (denumită în continuare „VUP").

2 Lagardère SCA şi-a anunţat interesul de a achiziţiona aceste active constituite din participaţii şi din active de conducere ale VUP (denumite în continuare „active-ţintă").

3 S-a constatat totuşi că programul cesiunii stabilit de VU, care dorea să cesioneze activele-țintă şi să primească în cel mai scurt timp prețul corespunzător acestora, nu era compatibil cu termenul la care urmau să fie finalizate formalitățile necesare autorizării prealabile a acestui proiect de achiziționare de către autoritățile competente din domeniul concurenței.

4 Lagardère a solicitat, aşadar, Natexis Banques Populaires SA (denumită în continuare „NBP") să i se substituie, prin intermediul uneia dintre filialele sale având ca obiect achiziționarea activelor-țintă în cadrul VUP, să dețină cu titlu provizoriu aceste active, iar apoi, odată obținută autorizarea proiectului de achiziționare a activelor-țintă de către Lagardère, să le revândă către aceasta.

5 Prin scrisoarea din 8 octombrie 2002, NBP a acceptat cererea Lagardère.

6 Lagardère şi NBP au prezentat Comisiei Comunităților Europene principalele condiții de achiziționare a activelor-țintă de către NBP, iar aceasta le-a aprobat.

7 Lagardère a prezentat apoi VU oferta sa de achiziționare a activelor-țintă, aceasta prevăzând substituirea Lagardère cu NBP sau cu orice entitate a acestui grup.

8 La 29 octombrie 2002, VU a aprobat cesiunea către Lagardère a activelor-țintă.

9 La 3 decembrie 2002, Investima 10 SAS, filială care aparține în proporție de 100 % societății Ecrinvest 4 SA, aceasta din urmă filială care aparține în proporție de 100 % societății Segex Sarl, controlată la rândul său în proporție de 100 % de NBP, a semnat în favoarea VUP o promisiune de achiziționare a activelor-țintă.

10 În aceeaşi zi, Segex şi Ecrinvest 4 au încheiat cu Lagardère un contract de cesiune (denumit în continuare „contractul de cesiune") care permitea ca, după autorizarea de către Comisie a operațiunii de concentrare avute în vedere, Lagardère (prin intermediul Ecrinvest 4) să achiziționeze în întregime capitalul Investima 10, deținătoarea activelor-țintă, sub rezerva exercitării de către VUP a promisiunii de achiziționare citate anterior. Prețul de achiziționare a acestor titluri a fost plătit în avans de Lagardère către Segex, titulara tuturor acțiunilor care constituiau capitalul Ecrinvest 4.

11 La 20 decembrie 2002, VUP a exercitat promisiunea de achiziționare a Investima 10, iar aceasta a încheiat în aceeași zi cu VUP contractul de achiziționare a activelor-țintă.

12 În aceeaşi zi, NBP a publicat următorul comunicat de presă:

„NBP achiziționează în întregime pachetul de active cesionate în vederea revânzării [către Lagardère], după obținerea autorizării din partea autorităților din domeniul concurenței.

Începând cu această dată, activele VUP vor fi deținute de societatea Investima 10, care este deținută indirect în proporție de 100 % de NBP.

Această societate anonimă, având comitet executiv şi consiliu de supraveghere, devine societate-mamă a societăților care încorporează activele cesionate.

[…]”

13 Potrivit articolului 4 alineatul 1 din contractul de cesiune:

„ii) [Segex] se constituie garant în favoarea Ecrinvest 4, iar Ecrinvest 4 se angajează ca:

[…]

c) [Investima 10] să desemneze în calitate de membri [ai] comitetului [său] executiv […] unul sau mai mulți terți independenți, cu excluderea oricărei persoane provenind din grupurile [Segex] sau [Lagardère];

[…]

e) statutul [Investima 10] să confere, în mod exclusiv, unui membru al comitetului executiv atribuțiile care pot [reveni] comitetului executiv în temeiul prezentului contract în raport cu Comisia […] sau cu orice altă autoritate competentă din domeniul concurenței şi să fie numit în această calitate un terț independent […]”

14 La 20 decembrie 2002 s-a constituit comitetul executiv al Investima 10, B., președinte al cabinetului S., fiind numit membru al comitetului executiv în calitate de „terț independent", în sensul articolului 4 alineatul 1 punctul ii) litera e) din contractul de cesiune.

15 Articolul 2 alineatul 2 din contractul semnat la 19 decembrie 2002 între Ecrinvest 4 și cabinetul S. prevede la primul paragraf că, în cadrul mandatului său social, B. va acționa în interesul Investima 10 și al activelor-țintă, mai exact, pentru a menține viabilitatea, valoarea economică și competitivitatea acestora.

16 În acest scop, articolul 2 alineatul 2 al doilea paragraf din acest contract precizează că B. va trebui să respecte și să se asigure că comitetul executiv al Investima 10 respectă:

„i) [stipulațiile] care figurează la articolul 4 din contractul de cesiune […] referitoare […] la principiile de administrare a activelor ca un *bonus pater familias*, a căror respectare va fi cerută comitetului executiv și organelor de conducere responsabile cu participațiile, cu obiectivul de a proteja continuitatea activelor și valoarea acestora.

[…]"

17 La 14 aprilie 2003, conform articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 al Consiliului din 21 decembrie 1989 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1310/97 al Consiliului din 30 iunie 1997 (JO L 180, p. 1), Lagardère a notificat Comisiei proiectul de achiziționare a activelor-țintă în cadrul VUP.

18 Prin decizia din 5 iunie 2003, constatând că proiectul de concentrare care fusese notificat ridica îndoieli serioase cu privire la compatibilitatea acesteia cu piața comună, Comisia a inițiat o investigație aprofundată a acestei operațiuni, în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 4064/89.

19 Din observațiile scrise depuse de părți rezultă că, la 14 octombrie 2003, Investima 10 a devenit Editis SA.

20 La 27 octombrie 2003, Comisia a adresat Lagardère o comunicare privind obiecțiunile în care îi prezenta problemele de concurență pe care le ridica operațiunea de concentrare notificată, comunicare la care Lagardère a răspuns la 17 noiembrie 2003.

21 În consecință, la 2 decembrie 2003, Lagardère a prezentat Comisiei o serie de măsuri menite să remedieze aceste probleme, sub forma unor angajamente de cesionare a activelor-țintă.

22 Decizia 2004/422/CE (cazul COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) (JO L 125, p. 54) a Comisiei din 7 ianuarie 2004 (denumită în continuare „decizia din 7 ianuarie 2004”), adoptată în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 4064/89, prevede:

„*Articolul 1*

Operațiunea notificată, astfel cum a fost modificată prin pachetul de angajamente din 21 decembrie 2003, prin care Lagardère obține controlul exclusiv al [activelor-țintă] ale VUP, a cărei denumire este în prezent Editis, este declarată compatibilă cu piața comună şi cu funcționarea Acordului privind Spațiul Economic European.

Articolul 2

Articolul 1 se aplică sub rezerva respectării în integralitate de către Lagardère a angajamentelor menționate [în] anexa II.

Articolul 3

Prezenta decizie este însoțită de obligația pe care o are Lagardère de a respecta întocmai celelalte angajamente descrise în anexa II."

23 Potrivit alineatului 1 din aceste angajamente care figurează în anexa II, Lagardère s-a obligat să cesioneze în integralitate activele societății Editis (denumite în continuare „activele cesionate"), cu excepția activelor limitativ enumerate la acest alineat (denumite în continuare „activele păstrate").

24 Activele cesionate reprezentau aproximativ 60-70 % din cifra de afaceri mondială a VUP şi 70-80 % din cifra de afaceri realizată de VUP pe piețele de editare în limba franceză care erau vizate de operațiunea de concentrare autorizată (denumită în continuare „operațiunea de concentrare").

25 Alineatul 2 din angajamentele Lagardère precizează că lista detaliată a activelor păstrate figurează în anexa 1 la angajamentele menționate.

26 Potrivit alineatului 3 din acestea din urmă, Lagardère se angajează să încheie acorduri irevocabile de cesionare într-un termen, menținut confidențial, care curge de la data primirii deciziei de autorizare condiționată şi să cesioneze efectiv într-un termen, menținut confidențial, care curge de la încheierea acordului.

27 Lagardère dispunea de posibilitatea de a alege cesionarul activelor cesionate în funcție de criteriile de selecție definite astfel la alineatul 10 din angajamentele sale:

„În scopul protejării unei concurențe efective pe pieţele relevante, partea care face notificarea se angajează să transmită activele cesionate unuia sau mai multor cesionari independenți de partea care face notificarea şi care îndeplinesc următoarele condiții:

a) Lagardère nu va putea avea interese semnificative directe sau indirecte în privința cesionarului sau a cesionarilor;

b) cesionarul sau cesionarii vor trebui să fie operatori viabili, capabili şi având stimulentele economice pentru a menține sau pentru a dezvolta o concurență efectivă, fără ca această formulare să excludă *a priori* vreo categorie de cumpărători industriali sau financiari;

c) în plus, achiziționarea de către un potențial cesionar a unuia sau mai multor active cesionate nu poate fi de natură să creeze noi probleme de concurență şi nici nu poate risca să întârzie punerea în aplicare a angajamentelor. Partea care face notificarea va trebui să fie în măsură să demonstreze Comisiei că sunt îndeplinite de cumpărător condițiile prevăzute de angajamente şi că cesiunea activului sau a activelor se realizează conform prezentelor angajamente;

d) cesionarul sau cesionarii vor fi obținut sau vor putea în mod rezonabil să obțină toate aprobările necesare pentru achiziționarea şi pentru exploatarea activelor cesionate."

28 Alineatul 14 din angajamentele Lagardère arată că alegerea cesionarului sau a cesionarilor va fi supusă aprobării Comisiei şi că cererea de aprobare a părților interesate va cuprinde informațiile necesare pentru a permite Comisiei să verifice conformitatea candidaturii acestora cu condițiile prevăzute la alineatul 10 citat la punctul 27 de mai sus.

29 Lagardère trebuia să desemneze un mandatar care să îndeplinească cerințele prevăzute la alineatul 15 din angajamentele sale astfel:

„Partea care face notificarea va desemna un mandatar în scopul de a îndeplini sarcinile definite în continuare. Mandatarul va trebui să fie independent de Lagardère și de Editis, să dețină calificările necesare pentru îndeplinirea mandatului, de exemplu în calitatea sa de consilier bancar, de consultant sau de auditor, și să nu fie expus unui conflict de interese. Mandatarul va fi remunerat de Lagardère astfel încât să nu aducă atingere bunei executări a mandatului acestuia si nici independenței sale."

30 Alineatul 9 din angajamentele Lagardère prevede desemnarea unui administrator al elementelor de activ separate (Hold Separate Manager) după cum urmează:

„Partea care face notificarea va desemna un [gestionar al elementelor de activ separate] responsabil cu administrarea activelor cesionate, sub controlul mandatarului. [Gestionarul elementelor de activ separate] va trebui să administreze în mod independent activele cesionate și în cadrul normal al activității comerciale, în scopul de a garanta protejarea viabilității lor economice, a caracterului negociabil al acestora, a competitivității și a autonomiei lor în raport cu activele păstrate și cu celelalte activități ale Lagardère. În ipoteza în care directorul unei filiale a Editis care ar face obiectul angajamentului de cedare ar demisiona, [gestionarul elementelor de activ separate], sub controlul mandatarului, va avea competența să desemneze succesorul acestuia."

31 Îndatoririle mandatarului sunt definite astfel de angajamentele Lagardère:

„20. Intervenția mandatarului are ca obiectiv asigurarea realizării prezentelor angajamente. Comisia va adresa mandatarului, din oficiu sau la cererea mandatarului sau a părții care face notificarea, orice instrucțiune care ar avea scopul de a asigura realizarea prezentelor angajamente.

21. Mandatarul va avea drept sarcină:

a) să se asigure că activele cesionate sunt deținute și administrate în cadrul unei structuri distincte, separat și independent de activele păstrate și de celelalte activități ale Lagardère, până la data transmiterii efective a activelor cesionate;

b) să se asigure că [gestionarul elementelor de activ separate] menține viabilitatea și caracterul negociabil al activelor cesionate, administrarea și exploatarea acestora în cadrul normal al activității comerciale, conform practicii anterioare, până la data transmiterii efective a activelor cesionate;

c) să se asigure că au fost luate măsuri eficiente pentru ca nicio informație sensibilă din punctul de vedere al concurenței cu privire la activele cesionate să nu fie comunicată părții care a făcut notificarea, cu excepția informațiilor necesare pentru transmiterea în cele mai bune condiții posibile a activelor cesionate, în conformitate cu prezentele angajamente;

d) să se asigure că măsurile de restructurare sunt întreprinse conform prezentelor angajamente, că este informat cu privire la discuțiile în curs dintre Lagardère și Editis cu privire la delimitări, iar, în cazul în care ar fi nevoie, să asiste la aceste discuții;

[…]

f) în general, să asigure protejarea valorii economice şi concurenţiale a activelor cesionate şi să adopte în acest scop orice măsură care s-ar dovedi utilă;

g) în general, să vegheze la punerea în aplicare satisfăcătoare a prezentelor angajamente de către partea care face notificarea."

32 În plus, alineatul 24 din angajamente prevede după cum urmează:

„În caz de dezacord între Lagardère şi Editis cu privire la măsurile de restructurare necesare pentru realizarea prezentelor angajamente, una sau alta dintre părţi îl va putea informa pe mandatar cu privire la dezacord prin scrisoare recomandată, o copie a acesteia urmând a fi adresată celeilalte părţi. Prin urmare, după ascultarea părţilor, cu respectarea principiului contradictorialităţii, mandatarul va face o recomandare, în cel mai scurt timp posibil, cu privire la întinderea măsurilor de restructurare necesare. Mandatarul va adresa Comisiei un raport prin care o va informa cu privire la recomandarea sa. În cazul în care dezacordul dintre Lagardère şi Editis persistă, una sau alta dintre părţi va putea cere Comisiei să stabilească, după ascultarea părţilor cu respectarea principiului contradictorialităţii, conţinutul măsurilor de restructurare necesare."

33 În sfârşit, angajamentele Lagardère cuprinse în secțiunea „Modificarea formei de organizare juridică a Editis" prevăd:

„30. După aprobarea de către Comisie a noului statut al Editis, partea care face notificarea va transforma Editis în societate pe acțiuni în formă simplificată (société par actions simplifiée). În urma acestei transformări, organele de conducere ale Editis vor cuprinde […] un președinte-director general, care va îndeplini funcția de [gestionar al elementelor de activ separate] și […] un comitet al acționarilor compus din trei […] reprezentanți ai mandatarului prevăzut la alineatul 15 de mai sus și din doi […] reprezentanți ai Lagardère.

31. Această societate pe acțiuni în formă simplificată va fi organizată potrivit următoarelor principii:

a) conducerea Editis va fi asigurată de președintele-director general sub controlul mandatarului în cadrul îndatoririlor sale, astfel cum au fost definite mai sus;

b) comitetul acționarilor va exercita controlul gestiunii activelor păstrate și va avea dreptul în această calitate să primească toate informațiile referitoare la aceste active;

c) în ceea ce privește activele cesionate, comitetul acționarilor va dispune, sub controlul mandatarului, de dreptul de a fi informat cu privire la toate deciziile sau la toate evenimentele care ar putea afecta interesele patrimoniale ale Lagardère în cadrul activelor cesionate și, în special, următoarele informații: rezultatele curente, deciziile de investiție, de vânzare de active sau de achiziționare având o valoare mai mare de 200 000 de euro, deciziile care ar afecta nivelul de îndatorare a societății și garanțiile de orice natură, precum și toate deciziile strategice sau din domeniul activităților comerciale curente. Totuși, mandatarul se va asigura că informațiile confidențiale de natură comercială sau operațională referitoare la activele cesionate, inclusiv, dacă este cazul, cele menționate în teza precedentă, nu sunt comunicate Lagardère.

32. În perioada cuprinsă între adoptarea de către Comisie a unei decizii prin care se aprobă operațiunea notificată și transformarea Editis în societate pe acțiuni în formă simplificată, Editis va continua să fie condusă de organele de conducere actuale, în coordonare cu mandatarul. În această perioadă, Lagardère, în calitatea sa de acționar al Editis, va avea dreptul la toate informațiile privind activele păstrate. Cât privește activele cesionate, mandatarul va asigura comunicarea către Lagardère a informațiilor prevăzute la alineatul 31 litera c) de mai sus."

34 La 5 februarie 2004, Comisia:

— a fost de acord cu numirea lui A. K. în calitate de gestionar al elementelor de activ separate și a aprobat proiectul prin care se stabileau atribuțiile acestuia, proiect supus aprobării la 30 ianuarie 2004;

— a fost de acord cu numirea cabinetului S. în calitate de mandatar, reprezentat de președintele său, B., și a aprobat proiectul prezentat la 30 ianuarie 2004 prin care se stabilea mandatul său.

35 La 9 februarie 2004, Lagardère a numit cabinetul S. în calitate de mandatar.

36 La 25 martie 2004, în conformitate cu alineatul 30 din angajamentele Lagardère, Editis a fost transformată în societate pe acțiuni în formă simplificată, ale cărei organe de conducere erau compuse la acel moment, pe lângă președintele-director general care îndeplinea funcția de gestionar al elementelor de activ separate, din comitetul acționarilor format din trei reprezentanți ai mandatarului și din doi reprezentanți ai Lagardère.

37 Lagardère a contactat mai multe întreprinderi, printre care reclamanta, care ar fi putut cumpăra activele cesionate.

38 Reclamanta și-a manifestat interesul pentru această operațiune. Prin faxul din 28 aprilie 2004, aceasta a comunicat Lagardère oferta sa de cumpărare.

39 Într-un comunicat din 19 mai 2004, Lagardère a anunțat că reținea ofertele de cumpărare din partea a cinci potențiali cumpărători, printre care pe cea a reclamantei, și că acorda exclusivitate până la 25 mai 2004 la miezul nopții uneia dintre acestea, Wendel Investissement SA (denumită în continuare „Wendel”).

40 La 28 mai 2004, Lagardère și Wendel au ajuns la un acord privind cumpărarea activelor cesionate.

41 Prin scrisoarea din 4 iunie 2004, Lagardère a solicitat Comisiei să aprobe societatea Wendel în calitate de cumpărător al acestor active.

42 La 5 iulie 2004, cabinetul S. a prezentat Comisiei raportul său de sinteză care evidenția conformitatea candidaturii Wendel cu criteriile de aprobare stabilite la alineatul 10 din angajamentele Lagardère.

43 Prin Decizia (2004) D/203365 din 30 iulie 2004, Comisia a aprobat societatea Wendel în calitate de cumpărător al activelor cesionate, după ce constatase că aceasta îndeplinea criteriile de aprobare stabilite la alineatul 10 din angajamentele Lagardère.

44 Această decizie a fost adoptată în conformitate cu alineatul 14 din angajamentele Lagardère și pe baza cererii de aprobare sus-menționate, a proiectului de contract de cesiune care era anexat acesteia, a raportului cabinetului S., a răspunsurilor scrise din partea Lagardère și a Wendel la solicitarea de informații a Comisiei, a informațiilor furnizate de Wendel în cadrul unei întâlniri cu serviciile Comisiei, precum și a unui schimb de opinii cu privire la candidatura Wendel între organele de reprezentare a personalului Editis și terții interesați.

45 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 8 iulie 2004, reclamanta a introdus o acțiune în anulare împotriva deciziei din 7 ianuarie 2004 (cauza T-279/04).

46 Prin faxul din 27 august 2004, Comisia a comunicat reclamantei, la cererea acesteia, decizia prin care aproba societatea Wendel drept cumpărător al activelor cesionate.

47 Transferul către Wendel al proprietății acestor active, denumite „Nouvel Editis", a intervenit la 30 septembrie 2004.

Procedura

48 Prin cererea introductivă depusă la 8 noiembrie 2004, reclamanta a formulat prezenta acțiune în anulare împotriva deciziei de aprobare din 30 iulie 2004 (denumită în continuare „decizia din 30 iulie 2004").

49 Prin hotărârea pronunțată astăzi, Tribunalul (Camera a șasea) a respins acțiunea în anulare pe care reclamanta o formulase în cauza T-279/04, împotriva deciziei din 7 ianuarie 2004.

50 Prin actele depuse la 25 ianuarie și la 24 martie 2005, Wendel și Lagardère au solicitat să intervină în litigiu, în susținerea concluziilor Comisiei, conform articolului 115 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

51 Prin actele depuse la 3 martie și la 18 aprilie 2005, pe de o parte, reclamanta a solicitat, conform articolului 116 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, ca anumite înscrisuri care însoțeau cererea introductivă și anumite fragmente din aceasta, precum

și din memoriul în apărare să fie excluse de la comunicarea actelor de procedură către Wendel și Lagardère și, pe de altă parte, în vederea acestei comunicări, reclamanta a prezentat o versiune neconfidențială a documentelor în discuție.

52 Prin Ordonanțele președintelui Camerei a patra din 11 mai și din 25 octombrie 2005, a fost admisă intervenția în cauză a Lagardère și a Wendel în susținerea concluziilor Comisiei și s-au dat instrucțiuni grefei Tribunalului să comunice acestora versiunea neconfidențială a actelor de procedură.

53 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 10 iunie 2005, Lagardère a contestat cererea de aplicare a regimului de confidențialitate prezentată de reclamantă.

54 Lagardère și Wendel au depus memoriile în intervenție la 16 septembrie 2005 și, respectiv, la 27 aprilie 2006.

55 Reclamanta a prezentat observațiile sale în răspuns prin memoriile depuse la 8 noiembrie 2005 și la 4 iulie 2006.

56 Prin Ordonanța din 19 iunie 2007, președintele Camerei a patra a respins cererea de aplicare a regimului de confidențialitate prezentată de reclamantă în privința Lagardère și a dat instrucțiuni grefei Tribunalului să comunice Lagardère versiunea originală a înscrisurilor respective.

57 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a șasea, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză la 24 octombrie 2008.

58 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a şasea) a decis deschiderea procedurii orale şi a invitat părţile să răspundă în scris la anumite întrebări. Părţile au răspuns acestei solicitări în termenul stabilit.

59 Pledoariile şi răspunsurile părţilor la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în şedinţa din 28 ianuarie 2010.

60 Prin Hotărârea din 9 iunie 2010, Éditions Odile Jacob/Comisia (T-237/05, Rep., p. II-2245), Tribunalul a anulat decizia Comisiei din 7 aprilie 2005 de respingere a cererii reclamantei prin care aceasta urmărea să obţină, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European şi al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului şi ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediţie specială, 01/vol. 3, p. 76), accesul la anumite documente în scopul utilizării acestora în susţinerea prezentei acţiuni.

61 Prin scrisoarea depusă la 21 iunie 2010, reclamanta a solicitat suspendarea deliberării în prezenta cauză pe un termen rezonabil care curge de la comunicarea documentelor în discuţie Comisiei.

Concluziile părţilor

62 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei din 30 iulie 2004;

— obligarea Comisiei şi a Lagardère la plata cheltuielilor de judecată.

63 Comisia, susținută de Lagardère și de Wendel, solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

64 În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă patru motive care se întemeiază pe faptul că, în primul rând, Comisia nu şi-ar fi îndeplinit obligația de control al selecției candidați lor la preluarea activelor cesionate, în al doilea rând, ar fi aprobat societatea Wendel pe baza unui raport întocmit de un mandatar care nu era independent față de Editis, de Lagardère și de Wendel, în al treilea rând, ar fi încălcat obligația de motivare care îi revenea și, în al patrulea rând, ar fi săvârşit o eroare vădită în aprecierea conformității candidaturii Wendel cu condițiile de aprobare a cesionarului activelor cesionate, stabilite la alineatul 10 litera b) din angajamentele Lagardère.

65 În prealabil trebuie să se examineze cel de al doilea motiv, prin care reclamanta susține că decizia din 30 iulie 2004 a fost adoptată pe baza unui raport redactat de un mandatar care nu era independent față de Editis.

Argumentele părților

66 Reclamanta susține că, atunci când, la 9 februarie 2004, în temeiul alineatului 15 din angajamentele sale, Lagardère a numit cabinetul S., reprezentat de președintele său, B., în calitate de mandatar, B. era, din 20 decembrie 2002, membru al comitetului executiv al Investima 10, devenită Editis la 14 octombrie 2003, astfel cum s-a arătat la punctul 19 de mai sus.

67 Potrivit reclamantei, în calitatea sa de director al Editis învestit, în raport cu terții, cu plenitudinea puterilor conferite membrilor comitetului executiv, B. nu era, așadar, independent față de Editis, în sens contrar prevederilor alineatului 15 menționat mai sus.

68 Exercitarea funcției de mandatar independent însărcinat să supravegheze, în numele și pe seama Comisiei, cesionarea activelor care urmau a fi transmise ar presupune astfel, absența legăturilor de orice natură cu entitatea pentru care persoana interesată trebuie să supravegheze cesiunea activelor și, cu atât mai mult, a acelor legături care prezintă caracter financiar. Or, funcția de membru al comitetului executiv exercitată de B. ar fi fost remunerată.

69 În plus, B. ar fi rămas membru al comitetului executiv al Editis până la 25 martie 2004 și ar fi cumulat astfel, de la 9 februarie 2004 până la acea dată, două funcții constând în supravegherea cesiunii Editis către Lagardère, respectiv în revânzarea ulterioară a activelor cesionate către un terț.

70 În sfârşit, chiar după încetarea funcției de membru al comitetului executiv al Editis, B. ar fi avut în mod necesar în continuare legături cu Editis în măsura în care timp de mai mulți ani continua să răspundă civil şi penal față de acționari şi față de terți.

71 Simpla existență a unei îndoieli cu privire la independența mandatarului ar fi suficientă pentru ca procedura referitoare la activele cesionate şi, prin urmare, decizia din 30 iulie 2004 să fie afectate de nulitate. Raportul întocmit de mandatar de evaluare a candidaturii unui cesionar ar constitui astfel un element fundamental şi determinant pentru decizia Comisiei de a aproba sau de a nu aproba persoana interesată.

72 Fără a repune în discuție chiar rolul mandatarului în procedura de cesionare a activelor, concluziile raportului său ar fi avut în mod necesar un impact determinant asupra deciziei din 30 iulie 2004. Ar fi suficient să comparăm concluziile raportului mandatarului cu decizia din 30 iulie 2004 pentru a constata că aceasta provine direct din textul raportului, care constituie şablonul acesteia sub mai multe aspecte.

73 Comisia contestă argumentele reclamantei. Aceasta aminteşte că, atunci când VUP a trecut sub controlul NBP, B., preşedintele cabinetului S., a fost numit membru al comitetului executiv al Investima 10, filială a NBP care deținea activele-țintă, în temeiul articolului 4 alineatul 1 punctul ii) litera e) din contractul de cesiune.

74 Dat fiind faptul că persoana interesată era însărcinată să exercite atribuțiile comitetului executiv al Investima 10, devenită Editis, în calitatea sa de terț independent în raport cu autoritățile competente din domeniul concurenței, această funcție ar fi asimilabilă celei de mandatar prevăzute la alineatul 15 din angajamentele Lagardère.

75 După ce cabinetul S., în persoana lui B., preşedintele acestuia, a fost numit mandatar însărcinat cu controlul angajamentelor de cesiune ale Lagardère, ulterior preluării controlului Editis de către Lagardère, B. ar fi continuat să exercite provizoriu funcția de terț independent membru al comitetului executiv al Editis remunerat de NBP, dată fiind cunoaşterea Editis pe care persoana interesată o achiziționase în această calitate.

76 Departe de a crea un raport de dependență între B. şi Editis, menținerea lui B. în cadrul acelui comitet executiv ar fi perfect conformă cu decizia din 7 ianuarie 2004 şi cu angajamentele Lagardère. Scopul ar fi acela de a înlătura influența Lagardère asupra administrării Editis în perioada tranzitorie, în cursul căreia organele de conducere care s-au instalat după preluarea controlului VUP de către NBP trebuiau, conform alineatului 30 din angajamentele Lagardère, să rămână în funcție până la transformarea Editis în societate pe acțiuni în formă simplificată, care a intervenit la 25 martie 2004.

77 Calitatea de membru al comitetului acționarilor al Editis conferită lui B. de la 25 martie 2004 până la data transferului către Wendel a proprietății activelor cesionate ar fi de asemenea conformă cu angajamentele Lagardère. Alineatul 30 ar preciza că reprezentanții mandatarului trebuiau să dețină majoritatea în comitetul acționarilor pentru a garanta că un terț independent, mandatarul, se asigură că Lagardère nu poate exercita vreo influență asupra administrării Editis.

78 Întrucât cabinetul S. a fost desemnat mandatar, în persoana președintelui său, doar în momentul cesionării Editis de la NBP către Lagardère, orice legătură anterioară sau posterioară între cabinetul S. şi NBP ar fi lipsită de relevanță pentru aprecierea independenței sale în raport cu Editis, din moment ce la momentul punerii în aplicare a angajamentelor, NBP nu mai deținea controlul asupra Editis. Eventuale legături între mandatar şi NBP, fostul proprietar al activelor care făceau obiectul deciziei de autorizare condițională a unei concentrări, nu ar fi de natură să pună în pericol realizarea cesiunilor care urmăreau să rezolve problemele de concurență decurgând din fuziunea activelor-țintă cu cele ale Lagardère.

79 Potrivit Comisiei, dovada reclamantei privind absența independenței mandatarului în raport cu Editis s-ar baza pe simpla constatare că mandatarul nu era lipsit de orice legătură sau de orice contact cu Editis. Totuşi, condiția independenței în raport cu Editis pe care Comisia a impus-o mandatarului ar fi fost destinată să asigure un control al candidaturii cesionarului activelor cesionate întemeiat doar pe viabilitatea

și pe forța concurențială a acestor active, cu excluderea unor considerații personale. Nu s-ar putea reproșa în mod valabil mandatarului că ar fi avut interesul să acționeze în beneficiul Editis, întrucât aceasta era o condiție necesară pentru deplina punere în aplicare a angajamentelor și pentru menținerea unei concurențe efective.

80 În orice caz, pentru ca lipsa de independență a mandatarului, presupunând că a fost dovedită, să determine anularea deciziei din 30 iulie 2004, ar trebui să se demonstreze și faptul că această neregularitate a determinat persoana interesată să elaboreze un raport lipsit de obiectivitate și că acest document a avut un rol decisiv asupra conținutului deciziei menționate.

81 Or, nu numai că reclamanta nu ar furniza niciun element care să demonstreze faptul că mandatarul a elaborat un raport eronat sau tendențios, dar aceasta nu ar demonstra nici că acest document a avut un rol decisiv asupra conținutului deciziei din 30 iulie 2004.

82 În vederea adoptării deciziei finale de aprobare a cumpărătorului activelor cesionate, mandatarul ar fi avut drept îndatorire doar să prezinte o evaluare a cumpărătorului și să indice dacă, în opinia sa, acesta îndeplinea condițiile stabilite de angajamente. În realitate, Comisia ar fi adoptat decizia din 30 iulie 2004 nu doar având ca temei unic sau decisiv raportul mandatarului, ci pe baza unui ansamblu de informații, printre care cele furnizate de mandatar.

Aprecierea Tribunalului

83 Potrivit alineatului 15 din angajamentele Lagardère, mandatarul desemnat de aceasta pentru a supraveghea executarea satisfăcătoare a angajamentelor sale trebuia ca în raport cu aceasta și cu Editis „să fie independent […] și să nu fie expus unui conflict de interese". În cuprinsul aceluiași alineat era prevăzut de asemenea că „mandatarul [ar] fi remunerat de Lagardère astfel încât să nu se aducă atingere bunei executări a mandatului acestuia și nici independenței sale".

84 Trebuie amintit că, după ce NBP a acceptat să se substituie Lagardère pentru a achiziționa în mod provizoriu activele-țintă prin intermediul Segex şi Ecrinvest 4, filiale controlate în proporție de 100 % de NBP, acestea au încheiat cu Lagardère, la 3 decembrie 2002, contractul de cesiune prin care se transfera Lagardère, sub rezerva autorizării prealabile de către Comisie a operațiunii de concentrare, întregul capital al Investima 10, filială deținută în proporție de 100 % de Ecrinvest 4, la rândul său filială deținută în proporție de 100 % de Segex, care achiziționase de la VUP activele-țintă la 20 decembrie 2002.

85 La 20 decembrie 2002, Investima 10, deținătoarea activelor-țintă, l-a desemnat, în temeiul articolului 4 alineatul 1 punctul ii) litera c) din contractul de cesiune, pe B., președintele cabinetului S., în funcția de membru al comitetului său executiv, în sensul acestei dispoziții, ca terț independent, în temeiul articolului 4 alineatul 1 punctul ii) litera e).

86 În această calitate, lui B., remunerat de NBP, i-au fost conferite „în mod exclusiv", în temeiul articolului 4 alineatul 1 punctul ii) litera e) din contractul de cesiune, „atribuțiile care [puteau] reveni comitetului executiv în temeiul […] contractului [de cesiune], în raport cu Comisia […]".

87 Pe de altă parte, în temeiul alineatului 15 din angajamentele sale, reluate în anexa II la decizia din 7 ianuarie 2004, Lagardère a desemnat, la 9 februarie 2004, cabinetul S. în calitate de mandatar, căruia îi revenea, conform alineatului 21 litera g) din aceste angajamente, „să vegheze la punerea în aplicare satisfăcătoare" de către Lagardère a cesiunii activelor cesionate, fiind remunerat, în această calitate, de Lagardère. B. era la acea dată președintele cabinetului S., iar Comisia a admis că B. exercitase funcția de mandatar, astfel cum prevedea decizia din 7 ianuarie 2004.

88 Cabinetul S. a fost astfel desemnat mandatar, în temeiul alineatului 15 din angajamentele Lagardère, iar președintele său a exercitat funcția corespunzătoare acestei îndatoriri, în timp ce aceeași persoană era membru al comitetului executiv al Investima 10, devenită ulterior Editis.

89 În plus, de la 9 februarie 2004, data numirii cabinetului S., până la 25 martie 2004, data transformării Editis în societate pe acțiuni în formă simplificată, B. a exercitat simultan funcția de membru al comitetului executiv al Editis și pe aceea de mandatar.

90 Astfel, conform alineatului 32 din angajamentele Lagardère, Editis a fost condusă în continuare, de la adoptarea deciziei din 7 ianuarie până la 25 martie 2004, data transformării Editis în societate pe acțiuni în formă simplificată, de organele de conducere aflate în funcție.

91 În răspunsul la o întrebare adresată de Tribunal, Comisia a arătat că B. exercitase funcția de membru al comitetului executiv al Investima 10/Editis în conformitate cu Codul comercial francez, aplicabil în speță, și că, prin urmare, exercitarea îndatoririlor încredințate persoanei interesate cu titlu de terț independent în cadrul acestui comitet executiv nu excludeau în niciun caz exercitarea de către persoana interesată a unor îndatoriri legale care le sunt atribuite prin acest cod membrilor comitetului executiv al unei societăți comerciale.

92 Or, în temeiul primei teze a primului paragraf al articolului L 225-64 din acest cod, „comitetului executiv îi sunt atribuite cele mai largi puteri pentru a acționa în orice împrejurare în numele societății".

93 Înainte de desemnarea ca mandatar a cabinetului S., reprezentat de B., președintele său, B. era, așadar, membru al organului de conducere al Editis și și-a menținut această funcție mai mult de o lună după această numire.

94 Întrucât era membru al comitetului executiv al Investima 10, devenită între timp Editis, la data desemnării ca mandatar a cabinetului S., al cărui președinte era, și exercitând în continuare funcția de membru al comitetului executiv concomitent cu cea de mandatar, care îi fusese încredințată de cabinetul S., B. se afla într-un raport de dependență față de Editis, raport de natură să suscite îndoieli cu privire la neutralitatea pe care trebuia să o dovedească în îndeplinirea mandatului.

95 Trebuie adăugat că, în calitatea sa de mandatar căruia îi revenea, în temeiul alineatului 21 litera g) din angajamentele Lagardère, obligația de a asigura punerea în aplicare satisfăcătoare de către aceasta a cesiunii activelor cesionate și întrucât era remunerat în această calitate de Lagardère, cabinetul S., prin persoana președintelui său, B., avea obligația să asigura înstrăinarea de către Lagardère a activelor cesionate în conformitate cu cesiunile prevăzute la alineatul 1 din angajamentele Lagardère.

96 Potrivit Comisiei înseși, această operațiune consta într-o „delimitare deosebit de delicată a activelor înaintea cesionării lor de către Lagardère unui terț".

97 În special, în temeiul alineatului 21 litera d) din angajamentele Lagardère, mandatarul trebuia „să se asigure că măsurile de restructurare sunt întreprinse conform prezentelor angajamente Lagardère" și trebuia „să fie informat cu privire la discuțiile în curs dintre Lagardère și Editis cu privire la aceste delimitări , iar, în cazul în care ar fi fost nevoie, să asiste la aceste discuții".

98 Potrivit alineatului 24 din aceleași angajamente, mandatarul trebuia ca, „în caz de dezacord între Lagardère și Editis cu privire la măsurile de restructurare necesare", să facă o recomandare „după ascultarea părților, cu respectarea principiului contradictorialității,

cu privire la conținutul măsurilor de restructurare necesare" și să adreseze Comisiei un raport prin care să o informeze cu privire la recomandarea sa.

99 Din dosar rezultă că asemenea dezacorduri au intervenit în mod efectiv între Lagardère și Editis. Astfel, Comisia a afirmat în duplică că fusese informată în mod regulat cu privire la tensiunile create uneori de Lagardère, care avea interesul de a conferi activelor Editis perimetrul cel mai larg cu putință pe care decizia din 7 ianuarie 2004 îi permisese să îl mențină. Comisia a arătat de asemenea că mandatarul se opusese Lagardère în mai multe rânduri pentru a apăra interesele legate de activele cesionate, după ce în prealabil consultase Comisia.

100 Or, exercitarea de către B. a funcției de membru al comitetului executiv al societății care deținea ansamblul activelor Editis era de natură să afecteze independența pe care persoana interesată trebuia să o dovedească în elaborarea recomandărilor privind măsurile de restructurare necesare și a raportului prin care informa Comisia cu privire la aceste recomandări.

101 Astfel, în temeiul articolului 2 alineatul 2 primul paragraf din contractul încheiat la 19 decembrie 2002 între Ecrinvest 4 și cabinetul S., B. acționa, începând cu 20 decembrie 2002, „în cadrul mandatului său social […] în interesul societății Investima 10 și al activelor și în special în vederea menținerii viabilității, a valorii economice și a competitivității acestora".

102 În plus, B. era obligat, în temeiul articolului 2 alineatul 2 al doilea paragraf din același contract, să respecte și să se asigure că comitetul executiv al Investima 10 respecta dispozițiile prevăzute la articolul 4 din contractul de cesiune privind „principiile de administrare ca un *bonus pater familias*" a activelor-țintă, respectarea acestor principii fiind cerută comitetului executiv în scopul „de a le proteja continuitatea perimetrului și valoarea".

103 Din cuprinsul punctului 92 de mai sus rezultă că, dincolo de îndatorirea specifică ce îi fusese conferită în cadrul comitetului executiv, care consta în exercitarea atribuțiilor care puteau reveni comitetului executiv în temeiul contractului de cesiune, în raport cu Comisia sau cu orice altă autoritate din domeniul concurenței, B. a fost astfel, în calitatea sa de membru al comitetului executiv al Investima 10, iar apoi al Editis, în mod necesar implicat în exercitarea, cu privire la activele-țintă deținute în mod succesiv de aceste două societăți, a plenitudinii puterilor legale care îi revin unui membru al comitetului executiv al unei societăți comerciale.

104 Rezultă că exercitarea de către B., de la 20 decembrie 2002 până la 25 martie 2004, a funcției de membru al organului de conducere al Investima 10, devenită Editis, în interesul căreia se angajase să acționeze, în cadrul mandatului său social, în conformitate cu „principiile de administrare ca un *bonus pater familias*", nu îi mai permitea să asigure exercitarea cu o independență deplină a atribuțiilor de mandatar independent prevăzute la alineatul 15 din angajamentele Lagardère.

105 Nu ar fi, așadar, util pentru Comisie să susțină că exercitarea de către B. a funcției de terț independent, membru al comitetului executiv al Editis, iar apoi a celei de mandatar independent, urmărea să împiedice Lagardère să exercite o influență asupra administrării activelor în cauză și că nu s-ar putea reproșa mandatarului faptul că ar fi avut interesul să acționeze în beneficiul Editis, întrucât un asemenea interes ar fi constituit o condiție necesară pentru deplina realizare a angajamentelor Lagardère și pentru menținerea unei concurențe efective.

106 Din moment ce, prin decizia din 7 ianuarie 2004, Lagardère fusese autorizată să păstreze activele-țintă limitativ enumerate la alineatul 1 din angajamentele sale, îi revenea în schimb mandatarului obligația de a asigura cu o independență deplină punerea în aplicare de către Lagardère, în conformitate cu această dispoziție, doar a angajamentelor de cesionare a activelor considerate chiar de către Comisie drept suficiente, cu respectarea libertății contractuale a părților la operațiunea de concentrare, pentru

menținerea unei concurențe efective și, în consecință, pentru realizarea compatibilității acestei operațiuni cu piața comună.

107 În consecință, raportul de evaluare a candidaturii Wendel pentru cumpărarea activelor cesionate, în lumina căruia a fost adoptată decizia din 30 iulie 2004, a fost elaborat de un mandatar care nu îndeplinea condiția de independență în raport cu Editis, impusă la alineatul 15 din angajamentele Lagardère, definite în anexa II la decizia din 7 ianuarie 2004.

108 Cât privește influența raportului asupra conținutului deciziei din 30 iulie 2004, trebuie amintit că, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 5 din această decizie, s-a solicitat cabinetului S., în calitatea sa de mandatar, să prezinte Comisiei un raport prin care să evalueze candidatura Wendel drept cumpărător al activelor cesionate în raport cu criteriile de aprobare stabilite la alineatul 10 din angajamentele Lagardère care însoțeau decizia din 7 ianuarie 2004.

109 În plus, din cuprinsul punctului 6 din decizia din 30 iulie 2004 rezultă că aceasta este întemeiată în special pe raportul mandatarului.

110 Chiar dacă este adevărat că decizia din 30 iulie 2004 nu este întemeiată exclusiv pe acest raport, acest document a exercitat totuși o influență determinantă asupra deciziei menționate.

111 Se deduce astfel din examinarea comparativă a raportului mandatarului și a deciziei din 30 iulie 2004, că aceasta s-a inspirat substanțial din acest raport.

112 În scopul de a evalua capacitatea Wendel de a menține și de a dezvolta Nouvel Editis, cabinetul mandatar subliniază astfel în raportul său, iar Comisia în decizia din 30 iulie 2004, „perimetrul redus" al Nouvel Editis și conservarea de către Wendel a „resurselor manageriale, editoriale și de asistență" necesare Nouvel Editis.

113 Cele două documente arată în termeni identici faptul că valorificarea investiției Wendel presupune „reconstituirea și dezvoltarea costurilor centrului de distribuție Interforum".

114 Atât cabinetul mandatar, cât și Comisia fac referire la repartizarea majoritară sau principală a capitalului Wendel și la abordarea „patrimonială", diferită de aceea a fondurilor de investiții tradiționale, care permite să se mizeze pe un angajament al Wendel în cadrul Editis mai lung decât perspectivele pe termen scurt ale acestor fonduri.

115 În timp ce cabinetul mandatar apreciază că Wendel este un candidat la achiziționare capabil de a pune în aplicare fără întârziere angajamentele Lagardère, Comisia reține că achiziționarea de către Wendel a activelor cesionate de Lagardère nu este de natură să creeze noi probleme de concurență susceptibile să întârzie punerea în aplicare a acestor angajamente.

116 În sfârșit, ca și mandatarul, care apreciază durata investițiilor Wendel la o perioadă de la cinci la șapte ani, considerată drept necesară pentru „consolidarea" întreprinderii, Comisia consideră, în ceea ce o privește, că o „ieșire" pe termen scurt a Wendel din capitalul Nouvel Editis este improbabilă, fapt care este suficient pentru a permite „stabilizarea întreprinderii".

117 De altfel, chiar Comisia s-a referit în mai multe rânduri la concluziile raportului cabinetului mandatar pentru a contesta, în replică la cel de al patrulea motiv al reclamantei, faptul că ar fi săvârşit o eroare vădită în aprecierea conformităţii candidaturii Wendel cu condiţiile de aprobare definite la alineatul 10 litera b) din angajamentele Lagardère.

118 Nelegalitatea constatată este, aşadar, de natură să afecteze legalitatea deciziei din 30 iulie 2004.

119 Se impune, aşadar, anularea acestei decizii, fără a fi nevoie să se examineze celelalte motive prezentate de reclamantă în susţinerea concluziilor sale în anulare.

Cu privire la cererea de suspendare a deliberării

120 Din elementele prezentate anterior reiese că Tribunalul s-a putut pronunţa în mod util cu privire la prezenta acţiune pe baza concluziilor, a motivelor şi a argumentelor care au fost prezentate de părţi în cursul procedurii atât scrise, cât şi orale.

121 Se impune, aşadar, respingerea cererii reclamantei având ca obiect suspendarea deliberării.

Cu privire la cheltuielile de judecată

122 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

123 Întrucât Comisia şi Lagardère au căzut în pretenții, se impune, conform concluziilor reclamantei, obligarea acestora la plata atât a propriilor cheltuieli de judecată, cât şi a celor efectuate de reclamantă.

124 Întrucât reclamanta nu a solicitat obligarea Wendel la plata cheltuielilor de judecată, aceasta va suporta numai propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a şasea)

declară şi hotărăşte:

1) Anulează Decizia (2004)D/203365 a Comisiei din 30 iulie 2004 privind aprobarea Wendel Investissement SA în calitate de cumpărător al activelor cesionate în conformitate cu Decizia 2004/422/CEE a Comisiei din 7 ianuarie 2004 prin care o operațiune de concentrare a fost declarată compatibilă

cu piața comună și cu funcționarea Acordului privind Spațiul Economic European (cazul COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP).

2) Comisia Europeană și Lagardère SCA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Éditions Odile Jacob SAS.

3) Wendel Investissement suportă propriile cheltuieli de judecată.

Meij Vadapalas Truchot

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 13 septembrie 2010.

Semnături